

Két vázlat előbb:

Két eset van:
leesett,
felesett.
Ha leesett,
seggre esett,
ha felesett,
fejre esett.
Középütt: seggfejre esett.

A másik:

Nagy zajával indult
igen csöndesen.
Közép-útja rá vall:
innent, se túlt,
velem se velem.

Egy igen régi a

4. munka:

Fej, vagy írás?
Engem nem fejre,
írásra
ejtettek.

De:

„Égiek, még ne ejtsetek!” (Hölderlin nyomán.)

Tóth Krisztina

CSILLAG

Nem tudom, hogy én neked ki voltam,
de önmagamra úgy tekintek, mint aki
mellőled emlékebe itt maradt.

Most is úgy képzem, az volt a létezés.
Rángó születés és kacér halál között
néhány érvényes, örvényes pillanat.

Testek beszéltek, de amit
elmondtak akadozva, annak
kevés köze volt szóhoz, szerelemhez.

Csak annyi, mint – riadt eufemizmusok –
emésztőgödörnek az emésztéshez, vagy a
gyepmesternek a nyári gyepehez.

Az az éhség volt, az úrökön át zabáló,
újabb úrbe harapó lobos éhség,
az a sistersgő, vörös óriás,

csak a kavargó égbolt, túl a testen,
táguló köd a földi percben,
és a fekete égen nem is volt más,

testek beszéltek iszonyú,
üszkös nyelven, kék lánggal égve
át az időn: füstölgő csillagok.

Próbáltam, persze, szépen élni,
de csak az anyaggal bírtam szóba állni,
és megijesztett, hogy belül mi ragyog.

Markó Béla

BEDO1922

Vajon hogyan lehetne
anyámat észben tartani,
tudtam, hogy kéne mégis
kapaszkodónak valami,

már elsüllyedt a földben,
s majd elmerülhet bennem is,
nem elég fogadkoznom,
kellene érte tennem is,

hát itt van ez a password,
vagy jelszó, ha így érthetőbb,
mert úgyis ott hunyorgok
folyton a képernyő előtt,

sehol sincs már az ajtó,
amely hajdan megnyílt velem,
illendő lenne mégis
anyámnak visszaintenem,

persze, mikor kijöttem,
nem volt neki még jelszava,
és nem volt „szeszám, tárulj”,
csak kínkeserves jajszava,